

[Økonomiministeren.]

marks økonomi. Helhedsløsningen tjener jo som nævnt til at virke med til at skabe en sådan stabilitet. Føler vi os overbeviste om, at en sådan bedre orden er skabt i vor økonomi, ja, så kan det også være rimeligt, at vi søger hurtigere at nå frem til en bedre valutastilling og dermed en mere normal rente, end tilfældet ellers ville have været. Det er vel også rimeligt, at vi på dette område normaliserer vore forhold i samkvem med udlandet, for på dette område er det jo nu engang os, der er anderledes.

Vi må nu vente og se, om helhedsløsningen gennemføres på en så forsvarlig måde, at den sikrer os en stabil økonomi. Bliver det tilfældet — og det må vi jo håbe, at det bliver — må det også være rimeligt, at vi hurtigt kommer frem til mere normale og for vort næringsliv gunstigere forhold også på dette område.

Arbejdsministeren (Bundvad): Jeg kan ikke sige, at oppositionens udtalelser om lovforslaget om forlængelse af kollektive overenskomster har givet nogen som helst vejledning om, hvor man står i det forhold, men det kommer måske.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen er jo altid utilfreds; det er det, han skal leve af. Det ærede medlem hr. Axel Kristensen vidste ikke spor om det; han ville slet ikke udtale sig om de tekniske ting. Det ærede medlem hr. Poul Møller ville noget andet, som vi ikke fik at vide, hvad var.

Jeg vil gerne sige, at det har været magtpåliggende for os, når vi skulle lave denne helhedsløsning med to års arbejdsfred, at forme bestemmelserne sådan, at de kom så tæt op ad de normale tilstande som overhovedet muligt. Derfor indgår det i så høj grad i regeringens lovforslag, at parterne selv skal forhandle sig til rette inden for de rammer, der er givet. Det synes jeg er meget væsentligt, og vi lægger stor vægt på det. Det er klart, at vi i sidste instans, hvis de ikke kan tale sig til rette, må sikre os, at der er en opmandsinstans, som kan ordne forholdene. Men som sagt er lovforslagets bestemmelser holdt tæt op ad det, parterne selv ønsker sig. Det var det ene, jeg gerne ville sige.

Det andet er, at vi ikke har villet gå den vej, det ærede medlem hr. Aksel Larsen

var inde på, nemlig at angive en række beløb, eventuelt i loven, for, hvad denne eller hin skulle have i timeløn eller lignende. Det, vi har gjort, er, at vi har sagt, at der i helhedsløsningen i første omgang må indgå tilskud til de lavt lønnede, og derefter, har vi sagt, må parterne, ligesom de plejer, finde ud af, hvordan disse tillæg skal fordeles og arrangeres.

Jeg vil også gerne sige til det ærede medlem hr. Aksel Larsen og det ærede medlem hr. Chr. Madsen, at jeg synes, de begår en fejl, når de over for offentligheden vil fremstille sagen, som om det, vi normalt på arbejdsmarkedet kalder detailspørgsmål, ikke kan blive behandlet. Jeg vil bede de ærede medlemmer om en gang til at læse § 2. Heri står direkte, at det netop skal være således, at disse spørgsmål skal kunne behandles og afgøres. Vi ved, at arbejdsmarkedet er broget i sin opbygning, også med hensyn til aftaler mellem arbejdere og arbejdsgivere, og derfor kan der være mange nuancerede forhold at tage hensyn til — også rent specielle forhold ud over de generelle lønforhold. Det har vi taget hensyn til ved udformningen af § 2. Vi er oven i købet gået så vidt, at vi har sagt, at for overenskomster, der endnu ikke er opsagt — vi ved jo, at de kommer nu i de følgende dage — kan man også få de specielle spørgsmål behandlet efter de i loven givne regler. Vi mener dermed at have tilgodeset erhvervslivets interesser, hvad det angår.

Spørgsmålet om lønglidning har mange været inde på. Men de ærede medlemmer burde nok gøre sig bekendt med den forudsætning, der er givet i bemærkningerne til § 3. Jeg vil gerne citere dem, idet jeg henviser til, at statsministeren havde dem med i sin fremsættelsestale i mandags:

„Det er en forudsætning for lovens bestemmelser, at der ikke inden for overenskomstperioden på grundlag af de forhøjede normalløn- og minimallønsatser (mindstelønsatser) sker en almindelig forhøjelse af lønniveauet“.

Det kan nok undre, at man i den forbindelse taler om det bevægelige lønsystem. Forholdet er det, at dette lønsystem, der afpasser lønningerne efter behovet i produktion og vilkår, har vi haft i mange år. Hver gang vi har fået et mæglingsforslag frem her i tinget, er det blevet ophøjet til